LA CABANA

LA FATARELLA, FEBRER 1986 Nº 7

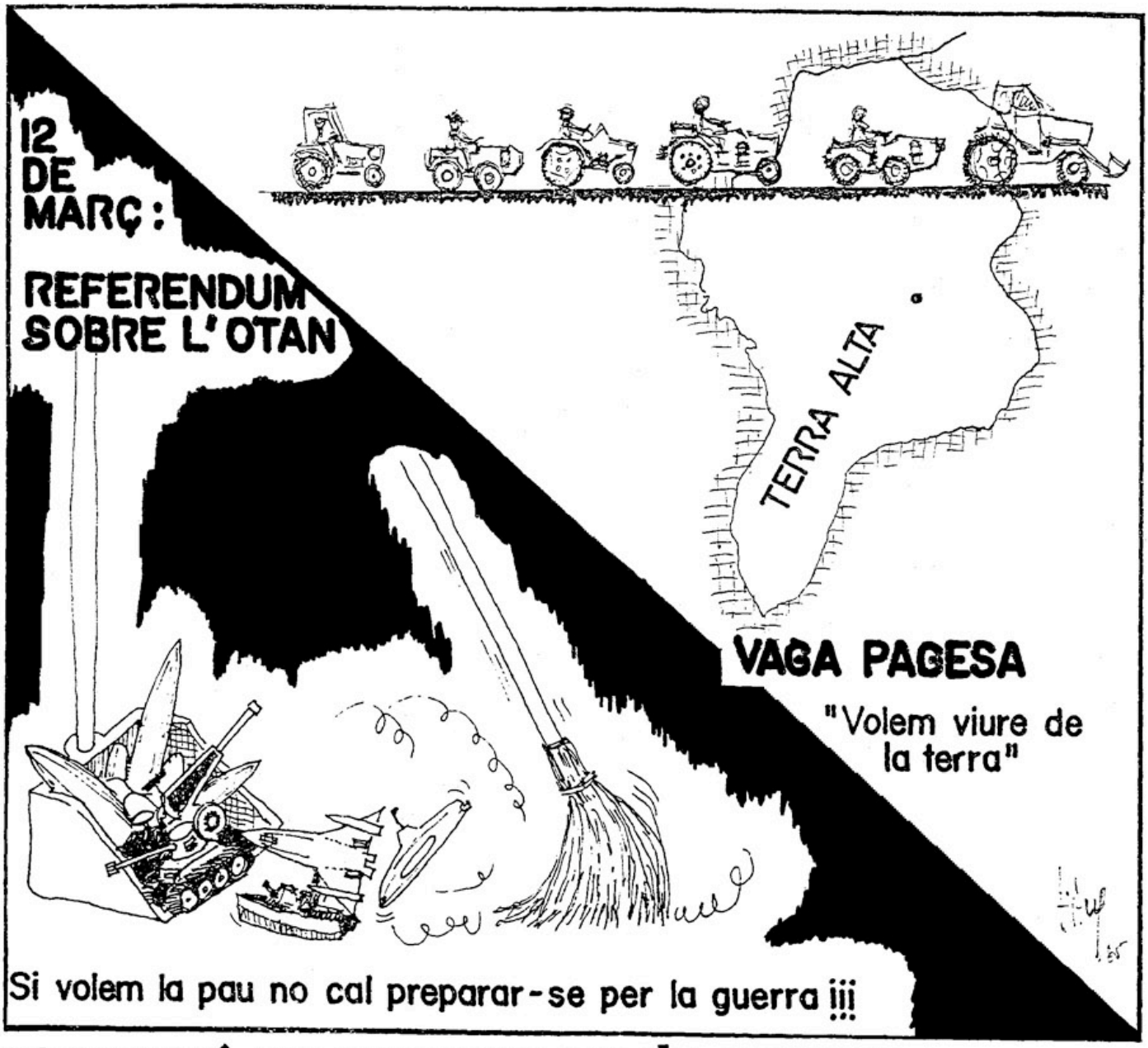

COMISSIÓ DE CULTURA DE L'AJUNTAMENT DE LA FATARELLA

CONSELL DE REDACCIÓ:
ANGUERA I FERNANDEZ, Joan
BALSEBRE I GIRONES, Francesc
CABÚS I RUANA, Messe
DESCARREGA I LLOP, Francesc
DESCARREGA I RIBERA, Messe
DESCARREGA I RUANA, Francesc
LLOP I GIRONÉS, Joan
LLOP I PASCUAL, Ramón
TIÓ I PASQUAL, Pilar

DISENY GRÀFIC:
Francesc BALSEBRE
Xavier REBÉS

ELS ARTICLES PUBLICATS EXPRESEN SOLAMENT L'OPINIÓ DELS SEUS AUTORS.

QUALSEVOL CONSULTA O COL·LABORACIÓ, ADRESSEU-LA A L'AJUNTAMENT O A QUALSEVOL MEMBRE DEL CONSELL DE REDACIÓ.

EDITA I IMPRIMEIX L'AJUNTAMENT DE LA FATARELLA
DIPOSIT LEGAL T-1382-85

LES PERSONES DEL POBLE QUE VISQUIN FORA I QUE ESTIGUIN INTERESSADES EN REBRE LA CABANA. QUE HO COMUNIQUIN A L'AJUNTAMENT.

INDEX

2 - Editorial.
3 - L'Ajuntament informa.
4 - Poesia.
5 - Parlant de la C.E.E. (2).
6 i 7 - Fusta feta art.
8 i 9 - Cartes al Director.
10 - Notícies breus - Atenció pagesos!
11 - La protesta pagesa.
12 i 13 - FALBAR: Problemes laborals.
14 - Pagesia.
15 - Carnestoltes.
16 - Esports.
17 - Passatemps.

EDITORIAL

12 DE MARÇ

REFERÈNDUM SOBRE L'OTAN

El dia 12 de Març pensem que serà una data molt important per la història de l'Estat Espanyol. El poble estem convocats a referèndum per tal de decidir la sortida o permanència a un dels dos blocs militars.

Què ens hi juguem amb el nostre vot ?

Per una part, el ser neutrals dins del marc de les actuals relacions internacionals, o bé integrar-nos en un dels dos blocs militars, amb tot el que comportaria de subordinació o recolzament a la política agressiva d'una de les superpotències (en aquest cas, els EEUU.).

Si perdem la neutralitat es pot produir un trencament en l'actual equilibri de forces bèl·liques, donada la importància estratègica de la Península Ibèrica, i a la vegada es potencia la imminent nuclearització del territori.

Una de les avantatges de ser neutrals és la llibertat de poder establir relacions amb la resta del món, sense cap tipus de pressió externa. Si som neutrals tindrem amics i no enemics.

El contrari -el pertànyer a un bloc militar- és entrar dintre de la cursa d'armaments, de molt poca rendabilitat social i de molt cost pressupostari per l'Estat.

¿ No fore millor destinar una bona part d'aquestes despeses a sanitat, ensenyament o a subvencionar la pagesia, per exemple ?

Qui cregui que la PAU, la NEUTRALITAT, la CONVIVENCIA entre els pobles... és una utopia, que pensi que no creure en la possibilitat d'una guerra a nivell mundial i nuclear també és una utopia.

Com que, arribada l'hora, als del Consell de Redacció de "La Cabana" també ens tocarà anar a pegar i rebre tiros, i com que no tenim res contra ningú, nosaltres ens manifestem per la PAU i la CONVIVENCIA.

EL CONSELL DE REDACCIÓ.-

L'AJUNTAMENT INFORMA

- Ple del 20-Febrer-1986.

.. S'acorda fer el lliurament de les 30.000'- ptes. concedides a la Comissió Organitzadora del Carnestoltes - per a l'organització de la Festa.

.. Es llegeixen les peticions fetes per personal al servei de l'Ajuntament sobre augments i revisió de les retribucions, i s'acorden les següents puges:
- 3.000'- i 2.741'- ptes. a l'Agutzila i Auxiliar Administratiu, - respectivament, al mes.
- 15% més IVA al servei de trans- - port d'aigua amb camió-cisterna.

.. S'acorda donar suport a la Comissió Pro-Facultat de Dret a Tarragona, per que es porti a terme la creació a aquesta ciutat, d'una Facultat de Dret adscrita a la Universitat de Barcelona.

.. S'aproven factures per un total de - 1.486.943'- ptes.

.. S'informa de la reunió mantinguda amb els veïns del C/ Suñé, i s'acorda fixar en 1.000'- ptes./metre lineal de façana, la contribució a pagar per la pavimentació d'aquest carrer.

.. S'aprova la Certificació núm. 8 de - les obres del Casal, que puja a un - total de 2.199.579'-, per enviar-la a la Diputació Provincial i rebre la - subvenció corresponent amb càrrec al Cànon Energètic 1983-87.

.. S'aprova definitivament l'expedient de modificació de crèdits en els Pressupostos Ordinari i d'Inversions de l'any 1985.

En el Pressupost Ordinari s'augmenta el crèdit de diverses partides per un total de 7.732.172'- ptes., procedents de l'excés d'ingressos sobre - els previstos i de la transferència del crèdit de les partides que no - s'han cobert en la seva totalitat.

En el Pressupost d'Inversions, que es prorroga per a l'any 1986, s'augmenta el crèdit de la partida de Piscina i Vestidors, i es creen partides noves per a dotar de crèdit les obres de pavimentació de carrers, - INEM i V Pla d'Ocupació i l'amortització de les Operacions de Tresoreria.

.. S'aprova la liquidació del Pressupost Ordinari de 1985, la qual presenta el següent resum:

- Existència a 31-12-85 . .	12.808
- Pendent de cobrar	3.999.129
	4.011.937
- Pendent de pagar	3.987.537
SUPERÀVIT . . .	24.400

.. S'aproven els Comptes de Cabdals dels trimestres 2on., 3er. i 4rt. de 1985, amb els següents totals:

PRESSUPOST ORDINARI:

- Pagaments:

2on. trimestre	3.538.558
3er. "	8.038.715
4rt. "	7.466.789

- Ingressos:

2on. trimestre	6.386.614
3er. "	6.604.700
4rt. "	5.500.465

PRESSUPOST D'INVERSIONS:

- Pagaments:

2on. trimestre	6.980.822
3er. "	6.033.207
4rt. "	15.372.476

- Ingressos:

2on. trimestre	4.394.756
3er. "	5.758.442
4rt. "	18.441.201

.. S'acorda l'aprovació inicial del Pressupost Ordinari per a 1986, el qual presenta el següent resum per capítols:

Pagaments:

1.- Remuneracions personal	6.356.288
2.- Compra béns i serveis	10.951.527
3.- Interessos	1.000
4.- Transferències corrents	1.000
7.- Transf. de capital	3.744.292

Ingressos:

1.- Impostos directes	1.933.000
2.- Impostos indirectes	870.000

POESIA

LA TRAMUNTANA

Quan el sol va a descansar,
treballa la tramuntana.
Mai no es vol deturar,
com si tingués molta gana.

Xiula que xiularàs
com més temps passa més fort bufaràs.
Foso fosquet que ja és
no et deixaràs de bufar res.

Ja tenim el sol matiner
després d'aquella ventada,
tot ho hagut de fer malbé,
ha deixat la flor trencada.

SANDRA CERVELLÓ i PUJADES
- 12 anys -

(Ve de la pàgina 3)

3.-	Taxes i altres ingr.	6.305.814
4.-	Transf. corrents	6.675.000
5.-	Ingressos patrimonials	160.000
7.-	Transf. de capital	5.600.000

El Pressupost d'enguany puja a un total de 21.543.814'- ptes. El mes que ve el publicarem més detalladament per partides.

.. Es deixa sobre la taula l'aprovació del Padró de Beneficiència per a 1986, per recabar noves dades sobre la inclusió o exclussió dels beneficiaris.

.. S'acorda informar favorablement els expedients incoats per a l'obertura de dos tallers de serralleria, ferreria i construcció de semi-remolcs de Josep R. Rius ("Buli") i Ramon Jornet ("Vispellano"), i enviar-los a la Comissió d'Indústries i Activitats Classificades de la Generalitat per a la seva aprovació.

NOTA DE LA REDACCIÓ: Aquest mes, "La Cabana" ha sortit una mica més tard del que és normal, degut a una avaria que vam tenir a la fotocopiadora.

PARLANT DE LA C.E.E. (2)

La PAC: història i perspectives de futur

Els objectius de la Política Agrària Comuna (P.A.C.) van ser fixats des del principi. En el Tractat de Roma (any 1957 de creació de la C.E.E.), els sis membres signataris hi van manifestar que la política agrària a fer en Europa hauria de tenir aquests objectius.

a) augmentar la productivitat de l'agricultura.
b) garantir un nivell de vida equitatiu i just per als pagesos.
c) estabilitzar els preus dels mercats.
d) garantir el proveïment, a uns preus raonables, als consumidors europeus.

Un any més tard, reunits els sis signataris a la Conferència d'Itresa, van definir molt més els objectius esmentats, i sota aquests principis: unitat de mercats, preferència per als productes comunitaris i solidaritat financera.

A partir d'aquest moment, el Consell de Ministres i a proposta de la Comissió, ha anat legislant i administrant segons aquests principis. Com a resultat d'això, avui, a la C.E.E., hi han uns preus agrícols prou elevats, equitatius i estables per als pagesos; la productivitat ha augmentat molt; i la població europea es troba ben alimentada, de forma abundant i no massa cara, ja que el pressupost familiar destinat a l'alimentació ha baixat d'un 30% l'any 1969 a un 18% en l'actualitat.

Però aquesta política, basada fonamentalment en la subvenció dels preus agrícols, ha provocat unes grans quantitats d'excedents de certs productes (llet, cereals, vi, ous, algunes carns...), donat que el pagés no planifica ni produeix segons la demanda del mercat; l'únic que li importa és fer molts quilos, ja que la C.E.E. sempre és compradora a uns preus d'intervenció acceptables.

Un altre problema derivat d'aquesta política de subvenció als preus d'intervenció és que s'ajuda més als grans propietaris i a les zones riques que fan grans produccions, i queden menys subvencionades les zones més pobres i els petits propietaris, amb menys capacitat de producció.

En conclusió i per ordre, la problemàtica actual a la C.E.E. és:

a) saturació de mercats interns i externs.
b) s'ha arribat al límit de les despeses pressupostàries per l'agricultura.
c) manca de política social.
d) increment de les diferències regionals entre agricultors.
e) necessitat de que el pagés no sols produeixi productes alimentaris, sinó que també ha de participar activament en la protecció de la natura i del medi ambient.

El 15 de juliol de l'any passat, la Comissió va presentar el "Llibre Verd", que és un conjunt de reflexions sobre el futur de la P.A.C. i, a la vegada, una resposta programàtica als problemes actuals. Les idees bàsiques són:

1.- Fer participar el pagés en el millorament del medi ambient.
2.- Elaboració de programes de desenvolupament per a les regions menys riques.
3.- Una política més restrictiva de preus però compensat amb ajudes a les rendes.
4.- Creació d'ajuts temporals per al canvi d'estructures agràries.
5.- Crear la possibilitat, per a certs pagesos, de tenir la jubilació avançada.
6.- Fomentar produccions alternatives, per tal de reduïr produccions excedentàries, amb una especial atenció al sector de la bio-tecnologia.

Aquestes noves directrius s'han fet evidents després de més de 25 anys de funcionament de la P.A.C. i en uns moments en que els pressupostos per a l'agricultura no poden pujar més. El que caldria fer, en tot cas, és repartir-los millor.

L'agricultura espanyola entra a Europa en uns temps no massa brillants dintre de la C.E.E., però els programes de futur també hauran de contemplar la nostra realitat social, mancada de planificació.

Francesc DESCARREGA RUANA

"FUSTA FETA ART"

L'altre dia vam estar xerrant amb En José Herreros, l'autor o creador de l'exposició de talles de fusta que es va fer als Baixos de l'Abadia el passat mes de Novembre. Creiem que pot resultar interessant conéixer-lo una mica millor per entendre la seva obra.

LA CABANA - Explica'ns una mica com vas començar i d'on ve el teu gust per l'escultura amb fusta.

J. HERREROS - Al hablar de mis comienzos es necesario hacer referencia al medio ambiente geográfico donde he nacido y he pasado la infancia. Mi pueblo, ubicado en la comarca de la Sierra de Segura, ha sido eminentemente maderero.

La gran calidad de los pinos de aquel rincón de Jaén ha hecho que sus genten adquieran una carta de identidad propia, la "Autoctonia segureña". La madera ha sido la madre que nos ha dado de comer a los serranos. Así pues, su presencia constante en todos los hogares, en todas las conversaciones, en todos los cuentos, ha hecho que esta noble materia me llegue a lo más profundo, y la haya elegido de forma natural para mis creaciones.

L.C. - Qui va ser el teu mestre, o ets autodidacta ?

J.H. - Soy autodidacta. Mi maestro ha sido la experiencia. Mis conocimientos los he adquirido a base de observar y reflexionar sobre la vida y sobre el hombre. Luego trato simplemente de actuar con honestidad.

L.C. - D'on treus la fusta ?

J.H. - La madera la voy encontrando por todas partes. Incluso me encanta trabajar alguna madera de cada localidad que visito, porque según que zona, la madera toma las peculiaridades del clima, y se hace así diferente.

L.C. - On vius ? T'inspira el teu entorn ?

J.H. - Hace diez años que estoy residiendo en Barcelona. Aquí he realizado todo el grueso de mi obra. El entorno ha sido fundamental, porque me obliga a estar en continua lucha conmigo mismo.

Yo soy amante del campo abierto, y la ciudad es como una celda de ruidos e incomunicación. Un gran murmullo de gente, pero en el fondo un silencio brutal. Así, este medio ambiente actua como revulsivo para mi, y de esta rebelión me brotan ideas que luego concreto en esculturas.

L.C. - Quin estil artístic defineix les teves escultures ?

J.H. - Eixten tendencias artísticas ya experimentadas, como puedan ser el barroco, modernismo, surrealismo... en las cuales se emplean constantes que yo utilizo como bases, por ejemplo, la línea curva, lo esférico, el aspecto sensual de las formas, el trabajo artesanal practicado a conciencia, por lo que no se me puede considerar un vanguardista.

De todas maneras, yo sigo creyendo que en la actualidad está todo inventado. Lo único coherente es buscar la originalidad interior de cada uno y ser honesto consigo mismo.

L.C. - Quantes exposicions has fet ? Creus que tens èxit ? El busques ?

J.H. - He hecho una decena de exposiciones hasta el momento, y la respuesta del público que ha ido a verlas ha sido gratificante, puesto que mi obra ha llegado a personas de diferente sensibilidad artística, y eso es positivo.

El éxito pues consiste en lograr, primero, la satisfacción personal sobre lo que hago, y después el ser correspondido por la respuesta del espectador.

L.C. - Estàs content amb la manera que s'ha fet l'exposició aquí a la Fatarella ?

J.H. - Cuando fuí a La Fatarella, llegué como amigo de Fidel, y eso ya es un aval. Luego, me sorprendió un tanto la improvisación del montaje de la exposición, pero en fin, la intencionalidad mía era conectar con la gente de un ambiente rural, a través de algo poco habitual como pueda ser en este caso una exposi-

ción de escultura.

L.C. - L'escultura és, per a tu, un passatemps o la tens com a treball ?

J.H. - La escultura, para mí, más que un pasatiempo es un trabajo creativo, y aún diría más, una necesidad interior difícil de eludir.

L.C. - No creus que l'escultura, pintura o d'altres expressions artístiques són minoritàries, és a dir, que hi ha poca gent interessada per aquest tema ? Potser que sigui per culpa que les obres d'art no estan en contacte amb el públic sinó tancades en museus o sales especialitzades ?

J.H. - El problema de que una expresión artística determinada no llegue sino a una minoría es el mismo de siempre, o sea la carencia de una difusión del hecho artístico lo suficientemente atractiva como para interesar a la gran mayoría. La cuestión, por consiguiente, no es solo aumentar el número de exposiciones, sino sacar el arte del exclusivismo de las galerías y los museos, que solo sirven para el uso y disfrute de una élite artística que se cierra en banda, como es el caso de las galerías, encareciendo costes de exposición y permitiendo su acceso a artistas ya consagrados, que poseen poder adquisitivo para ello.

Este problema posiblemente quede resuelto dentro de las próximas generaciones, cuando el "arte", en su contexto más amplio, se convierta en una necesidad para el equilibrio psíquico del individuo.

L.C. - Quins escultors admiren més o t'agraden ?

J.H. - Entre los escultores que más admiro cuenta, como no, Miguel Angel, aunque mi forma de hacer las cosas está lejos de su sabiduría artística y de sus modelos.

Además de este genió de difícil superación, también siento gran respeto por artistas de este siglo como Giacometti, Gargallo, Chillida, Pablo Serrano, Henri Moore... Me interesan todos ellos porque creo que han aportado, al mundo de la escultura, nuevas visiones y han trabajado duro para mantener su honestidad como artistas.

L.C. - Quins consells donaria a una persona que volgués començar en l'escultura, i on creu que podria anar a aprendre'n ?

J.H. - Para iniciarse en el mundo tan apasionante de la estultura, hay que poseer, como para todo, una mínima inquietud. Lo demás irá viniendo conforme al interés que se ponga.

La dedicación a la escultura supone muchos sacrificios, puesto que no basta con estar inspirados y dar una pincelada feliz, como a veces ocurre en la pintura, sino que hay que sudar la camiseta.

En cuanto al lugar idóneo a donde se puede ir a aprender este arte, pues tengo que decir que depende. Existen las escuelas de Bellas Artes, o bien las escuelas de Artes y Oficios. Pero existe otra opción, y es la de buscarse una buena bibliografía de carácter técnico, y practicar por cuenta propia, como ha sido mi caso particular.

L.C. - Per què tantes formes arrodonides?

J.H. - Las formas redondas, las curvas, la inexistencia de aristas en mis obras, es una constante cuasi obsesiva, que ha supuesto que mi inconsciente se pueda manifestar tal como es, o sea, sensual, conflictivo, pero siempre fiel a su lucha.

L.C. - Els espais buits de les teves obres estan fets expressament per jugar amb la llum o...? Per què ?

J.H. - Los espacios vacíos tienen valor por si mismos, ya que ocupan el lugar ausente de la materia, donde vive el aire, y a través de los cuales la obra llega a integrarse en el conjunto que la rodea, con lo cual la escultura traspasa así los límites de su tridimensionalidad.

L.C. - Voldries afegir alguna cosa més ?

J.H. - Como apostilla final, me gustaría animar a padres y profesores a que presten atención a la educación artística, ya que dentro de un mundo agresivo como en el que vivimos, el Arte puede ser uno de los medios más eficaces para crear una sociedad futura de mayor calidad humana.

L.C. - Gràcies.

les MESSES i la Pilar.-

CARTES AL DIRECTOR

"FE D´ERRADES"

A la seva última revista del mes de - Desembre de 1985, a la que molt encertadament publiquen les defuncions esdevingudes durant l'any, desitjo fer una correcció al nom del meu pare MANUEL FONT i RIUS, mort el 15 de Desembre.

Al posar el sobrenom pel que era conegut al poble, han escrit "QUIROSSO", i - NO ÉS CORRECTE, ja que ell era "MANEL DE FELIP", fill de "Ca'l Felip".

Transmeteixo així els sentiments del meu pare, ja que era força orgullós d'ésser fill de "Ca'l Felip", una de les cases pairals més grans del poble, i tanmateix, ell tenia la seva pròpia història i el sobrenom que Vostès li han donat - és el del meu avi matern, ni tan sols el de la casa pairal de la meva mare, que era "Ca'l MOLINER" o bé "Ca'l CISTELLER".

Prego esmenin l'errada, ja que com - dedueixo, la seva publicació és com un petit noticiari del poble, i encara que jo sóc filla de Barcelona, em coneixo la història de la meva família a la Fatarella, sobretot per veu del meu pare, que duie molt dins del seu cor la seva terra, tant que fins i tot hi va voler ésser enterrat, i crec que es mereix el respecte i el record pel que era, no pel que la GENT li digués, amb més o menys bona intenció.

Mª Teresa FONT i BENITO

Barcelona, 17-Gener-1986.-

CARTA OBERTA AL Sr. BALSEBRE, REGIDOR DE L´AJUNTAMENT

A la secció "L'Ajuntament informa" - del número passat de "La Cabana" es va - publicar una proposta d'acord que va fer Vostè, com a representant de la Coalició AP-PDP-UL, al Ple de l'Ajuntament, en el sentit que aquesta revista havia d'aprovar-la la Corporació municipal abans que cada número sortís al carrer.

Aquesta proposta ens sembla, a més - d'antidemocràtica, anticonstitucional i il-legal. La Constitució per la qual ens regim a l'Estat Espanyol, en el seu article 20, diu:

"I - Es reconeixen i es protegeixen - els drets a:

a) expressar i difondre lliurement els pensaments, idees i opinions, mitjançant la paraula, l'escriptura o qualsevol altre mitjà de reproducció.

d) comunicar o rebre lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de difusió.

II - L'exercici d'aquest drets no pot ser restringit per mitjà de cap tipus de censura prèvia".

La democràcia, Sr. Balsebre, no vol - dir només votar cada quatre anys, sinó - que implica el reconeixement inexcusable

d'una sèrie de drets fonamentals, entre els quals es compta aquest que Vostè, ara, vol (amb major o menor mesura) retallar-nos. I aquests drets s'han de garantir i potenciar especialment des dels poders públics.

Des de "La Cabana" hem volgut, des del primer moment, fer una revista oberta a tothom, on es reflexin totes i cadascuna de les opinions i formes de pensar dels fatarellencs. L'aconseguir-ho no depèn només de nosaltres, i ho intentem sense cap ànim de provocar enfrontaments o baralles i amb el convenciment clar que d'aquesta forma es reforça la convivència i s'eliminen, d'alguna manera, formes subterrànies de propagar informació i opinions.

Si algú es sent molest o al-ludit per alguna cosa que s'escriu a la revista, pot, com a primer pas, contestar o manifestar les seves opinions en aquestes mateixes pàgines, per la qual cosa (i no ens cansem d'insistir-hi) aquestes estan obertes a TOTHOM. Si amb això no queda conforme i es sent perjudicat en els seus honor o interessos personals, pot acollir-se a les acciones legals que tothom té al seu abast.

La solució no és, ni molt menys, la censura prèvia, pròpia d'altres temps i altres formes de govern que no estan molt lluny en la història i que tothom, més o menys, recorda.

Atentament,

EL CONSELL DE REDACCIÓ.-

EL REGIDOR DE CULTURA I EL CARNESTOLTES

Pel que fa a les declaracions del Regidor de Cultura, Sr. Folch, publicades a "La Cabana" del mes de Gener, voldríem puntualitzar alguna cosa.

Què vol dir amb tot això que la festa ha de ser "respectuosa i moderada amb les institucions" ?

No podem entendre com un conseller de Cultura té una interpretació d'aquesta tan particular. Hem de tenir en compte que la festa de Carnestoltes té segles d'existència i està estesa a tot el món.

És sabut per tothom que persones públiques i institucions són caricaturitzades en acudits, disfresses, còmics, etc... Per què no per Carnestoltes ? Un cop l'any la gent surt al carrer disfressada -qui sap si d'allò que li hagués agradat ésser o de qualsevol bestiesa lúdica i creativa- per tal de sortir per uns moments de la mecànica de les preocupacions diàries i, per què no ?, per fer sàtira de tot allò que l'envolta (impostos, política, treball, religió, etc. etc...).

Sr. Folch, no és vostè qui ha de dir al poble allò que ha de fer, sinó que, com a representant de la voluntant popular, és vostè qui està sotmès a judici i a la crítica envers la seva actuació pública.

En aquest país sembla ser que sempre ens surten salvadors i homes providencials que ens han de dir el que hem de fer, el que està bé i el que està malament. -

Si us plau, deixi que les persones siguin lliures i responsables dels seus propis actes. Aquest és un dels Drets internacionals reconeguts per l'Organització de les Nacions Unides.

MEMBRES DE LA COMISSIÓ ORGANITZADORA DEL CARNESTOLTES.

==========

ATENCIÓ, PAGESOS!

El Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat de Catalunya, per mitjà del Servei de Protecció dels Vegetals, edita uns fulls informatius que reparteix gratuïtament.

Ja hi ha molts pagesos que els reben, però per tots aquells que encara no ho saben i voldrien apuntar-se, va dirigit especialment aquest escrit.

Els fulls que ens referim els envien cada un o dos mesos, i solen informar dels tractaments que han de fer-se contra determinades plagues, així com dels productes més aconsellables. També hi han d'altres informacions d'interés per al pagès.

Naturalment, es fa referència a gairebé tota classe de cultius (avellaners, ametllers, vinya, oliver, carxofera, etc.).

Els pagesos que no rebin aquest fulls i que desitgin fer-ho, poden posar-se en contacte amb el Servei de Protecció dels Vegetals, telèfon 21-79-07 de Tarragona, dient que volen rebre els fulls informatius.

També, si així ho prefereixen, poden passar per les oficines de l'Ajuntament al llarg de tot aquest mes de Març. Després, l'Ajuntament ja tramitarà les sol·licituds.

El Servei de Protecció dels Vegetals disposa, a més a més, d'un telèfon amb contestador automàtic que funciona les vint-i-quatre hores del dia, el qual dóna informació d'última hora respecte a l'estat de qualsevol tipus de plaga o bé recorda la necessitat de fer certs tractaments. Aquest telèfon és el 21-93-12.

Finalment, indiquem que a Móra la Nova funciona una oficina del mateix Servei de Protecció dels Vegetals, a la qual es pot consultar i que té el següent número de telèfon: 40-14-66.

JOSEP FOLCH i GIRALT.-

NOTÍCIES BREUS

.. El dia de Sant Blai (aquest any amb Majorals) l'agutzila va fer la subhasta de la llenya a la Plaça. El comprador fou el Sr. Balsebre ("Correu"), que en donà 114.000'- ptes. per cinc tractors ben carregats.

A la mateixa Festa, es van oferir 64 tortades, i a l'endemà, a la Festa dels "Quintos", només es van presentar dos participants a la "corrida de rucs": Xavier de "Cabiel" i Ramon de "Patrício".

.. La tractorada convocada per la Unió de Pagesos els dies 14 i 15 de Febrer per a exigir una sèrie de punts reivindicatius per a la pagesia, va tenir en la Terra Alta la comarca amb més participació de tot Catalunya.

Al nostre poble, la pluja va restar participació el primer dia, però a l'endemà s'aplegaren, a l'entrada del poble per la Carretera de Camposines, uns 70 tractors.

.. El dia 5, les treballadores de la FALBAR del poble, van celebrar una assemblea al Centro, amb una bona assistència. El tema a parlar era els problemes laborals i, en concret, la denúncia que s'ha posat a Inspecció del Treball contra l'empresa.

.. Aquest mes, la Direcció General de Protecció Civil i el Consell de Seguretat Nuclear van repartir uns fulls informatius on s'explicava què s'havia de fer en cas d'emergència nuclear.

Relacionat amb aquest tema, l'Alcalde va sortir per TV-3, on manifestà que aquests actes serveixen de poc si no es realitzen, alhora, fortes inversions per dotar d'infraestructura a les zones afectades.

.. Ja estem en plena campanya pel referèndum de l'OTAN, amb mítings, manifestos i molta "pallissa" per televisió. El dia 23, a Madrid, es féu una gran manifestació per demanar la sortida de l'OTAN, amb més de 800.000 participants segons els organitzadors i 120.000 segons el Govern Civil, així com d'altres actes a Barcelona i altres llocs.

MESSE C.-

14 i 15 DE FEBRER

LA PROTESTA PAGESA

El dia 14 de Febrer va començar a tot l'Estat, mobilitzacions pageses convocades per la C.O.A.G. ("Coordinadora de Agricultores y Ganaderos"). En aquesta organització sindical estatal hi està vinculada la Unió de Pagesos de Catalunya.

La protesta té els següents punts reivindicatius:

1.- Ple reconeixement institucional del sindicalisme agrari.
2.- Per la participació plena de la representació de l'Explotació Familiar Agrària en els organismes institucionals a Europa (COPA).
3.- Gas-oil subvencionat al poste (a 41'- ptes./litre).
4.- Supressió de les peonades teòriques (avui congelades).
5.- Catorze pagues per tots els pagesos jubilats.
6.- Prou discriminacions en les cotitzacions a la Seguretat Social Agrària.
7.- Negociació de la fiscalitat agrària.
8.- Creació d'una Mútua d'Assegurances Agràries a nivell d'Estat.
9.- Cooperativisme: actualització de la Llei; nou Estatut Fiscal; llei de retorn del patrimoni confiscat; regulació d'ajuts a la instal-lació de tancs de gas-oil.
10.- Retorn del patrimoni sindicat històric, i utilització de l'acumulat.
11.- Mesures negociades per a l'adaptació a la C.E.E.

Si en un termini d'uns 40 dies, l'Administració no ha donat una resposta acceptable, ben segur que continuaran les mobilitzacions. És imprescindible que l'Administració de l'Estat accepti una part substancial dels 11 punts, mitjançant acords ferms subscrits en un Pacte Agrari i que sigui fet públic com a prova d'aquesta fermesa.

Sigui quin sigui el resultat de la nostra activitat sindical responsable (i respectuosa amb les institucions i les diferents opcions polítiques), ja que ens basem en els fets en política agrària i no en els propòsits o les promeses, estem convençuts que tothom hi veurà la nostra defensa conseqüent de les necessitats i aspiracions de l'Explotació Familiar, per la qual seguirem lluitant com fèiem abans, com fem ara i com sempre farem.

I en aquesta tasca esperem continuar tenint la col-laboració i la confiança de la gran majoria del món rural.

UNIÓ DE PAGESOS
DE
LA FATARELLA.

FALBAR

PROBLEMES LABORALS

Des de fa 12 anys, la Fatarella disposa d'un lloc on les noies, particularment, han trobat l'oportunitat de tenir un lloc de treball i gaudir de les garanties i aventatges que això reporta a tothom i més especialment a pobles apartats de les capitals, que és on més es fa sentir la manca d'oportunitats per guanyar un sou i poder-se realitzar la gent -sobretot la joventut- per falta d'independència econòmica.

Aquest lloc i aquesta feina, de tot el poble és coneguda: es tracta de la FALBAR (fàbrica de camises).

El nostre poble, dintre de les males fames que s'hagi pogut guanyar, és propietària també d'una que l'ennobleix, i és la de "treballadora". Això és comprensible degut a que la base és la pagesia i, per desgràcia, el terreny de conreu de que es disposa es prou abrupte i accidentat perquè la gent hagi hagut de fer filigranes per poder treure, d'una terra dolenta y pobra, el fruit per poder viure. D'aquí que tot, d'una manera o d'altra, estem acostumats a treballar dur i a patir sense rebre massa compensacions, però també sense desanimar-nos. I si això ha arribat a passar, hem retornat a la lluita perquè ningú na trepitjat la nostra condició de persones.

D'aquí ve, doncs, que, com deiem abans, fa uns dotze anys es va fer una prova posant un petit taller per confeccionar camises, i veure si es podia aconseguir un petit ajut per poder seguir vivint a la nostra terra, i evitar així l'emigració de la joventut a les grans capitals.

El resultat fou positiu, i tres anys més tard el taller començat amb 25 noies, es va ampliar amb un altre amb 25 més. Les coses van tirar avant. Als dirigents de l'empresa, encara que no ho van dir mai, els hi devia rendir prou, perquè en plena crisi econòmica, política i insegu retat per tot arreu del món, es van arriscar a fer una fàbrica molt més gran per treballar-hi amb més bones condicions i, per tant, amb més productivitat.

Així, l'any 1980 es va estrenar la nova fàbrica, i quinze noies més van trobar un lloc de treball. Ara ja eren 65 les treballadores, totes concienciades de que un lloc de treball és per treballar, i més quan s'està condicionat pel baix nivell cultural de que es disposa per falta de recursos, més que res econòmics, i de no poder haver tingut l'oportunitat de demostrar que els de la classe baixa (obrera), també són intel-ligents si tinguessin les mateixes oportunitats que els que disposen del necessari per aconseguir aquests títols i diplomes que els enorgulleixen i els fan pujar de condició social.

Per tant, totes posades a treballar, amb més o menys dificultat per superar tot problema que sempre sorgeix, es procura resoldre amb el màxim de dignitat. Però...

Sempre hi ha un però. N'hi han que no en tenen mai prou, i els problemes, com a tot arreu, sempre hi són.

Una fàbrica (està clar) per aguantar-la ha de produir, i és molt lògic que es porti un control de la feina feta, i per això, la feina que allí es fa està controlada número per número, peça per peça i persona per persona, encara que allí les persones no ho són. Són números, doncs al cap del dia cada treballadora s'ha d'apuntar tota la feina feta durant el dia, i treure el tant per cent del treball realitzat, sigui el que sigui, tant si és bona feina com si és dolenta, tan com si es compta alta com si es compta baixa, tan si ha tingut problemes com si no (problemes de confecció, com: desfer alguna cosa que no ha quedat prou bé, per seguir el rigurós control de qualitat; fer peces que es diuen tares i que no compten per res; si la feina arriba bé o malament; si els encarregats de repartir-la li porten la feina que sempre hauria de fer per no perdre el ritme de treball que allí es demana, o si tan sols li porten el que els hi sembla a ells i que moltes vegades és, precisament, perquè no surtin els números que al final del dia es demanen i, per tant, haurien de pagar una prima; etc, etc...).

Tot això és una petita mostra dels molts problemes que al cap d'un dia de treball s'han d'anar solucionant, però, sigui pel que sigui, els responsables

d'això no en volen saber res. Quan l'endemà un encarregat es passa el dia controlant a les treballadores perquè no aixequin el cap de la màquina, i els números que demanen no han sortit, pregunta a la treballadora en qüestió si va tenir feina. Com és normal, la resposta és que - sí, perquè la feina, en realitat, no ha - pogut acabar-la, però que a l'hora de - comptar-la no ha pogut fer-ho perquè eren coses que a la seva llei no es compten - com a treball productiu.

Això no seria massa greu si aquí s'acabés tot. Però no, no s'acaba aquí. Aprofitant un càrrec amb privilegi com és el d'encarregat o jefe, es poden permetre - dir a la treballadora, que no treballa, que, per tant, és una irresponsable i una incompetent. (Això és el que diu l'encarregat que ha vist i controlat ell mateix com aquella persona ha treballat com una negra).

Després d'això i de la corresponent - bronca i amenaces de que la faran fora - del treball, amb motius completament injustificats, l'esmentat encarregat ho comunicarà al Director General de l'empresa, qui, com no ha vist realment a la - treballadora en sí perquè ell es troba a Falset, el que farà és donar-li una carta d'amonestació a l'encarregat intermediari per a que aquest li doni a la treballadora que li ha tocat en sort. Perquè és com una loteria: un dia toca a - una, un dia a l'altra i un altre a totes o bona part.

A la carta se l'acusa del poc interès posat en superar-se en el treball, que - segons la vigent Ordenança Laboral de la Indústria Tèxtil és falta molt greu, i que, per tant, l'empresa ha pres la decisió d'amonestar-la per escrit i que, de persistir en la seva actitud, es considerarà falta mereixedora de sanció. Aquesta amonestació s'anota al llibre de sancions de l'empresa, així com a l'expedient personal, esperant que en un futur no es vegin obligats a prendre aquestes mesures. Després firma l'empresa.

A la persona en qüestió, que és víctima d'aquestes falses acusacions, el que - li passa és que està treballant amb un estat de nervis i de tensió constant que, - per més que vulgui, li és impossible cumplir amb el que se li demana, perquè les xifres demanades no són sempre les mateixes.

Sigui pel que sigui (per la crisi, per la competència, per l'ambició...), el que passa és que si un dia es demanaven que es fes 100 camises (o una operació d'elles) en una hora, i es feien sense patir massa, al cap d'un temps se'n demanaven - 125, i amb més esforç i constància també es feia. Per tant, posats a demanar, després s'exigia 175, i així està. La persona és la mateixa, no porta cap motor - més potent, i la xifra exigida és totalment impossible d'aconseguir-la, per molt que s'esforci, amb les condicions exis- - tents. I partim d'aquesta base, treballant a un ritme més que mai accelerat, - amb tensió i nervis constants perquè l'endemà tornarà a passar la mateixa història d'acusacions injustificades de que no es treballa.

¿ Pot una persona normal aguantar a- - questes injustícies ? ¿ Es pot arribar a explotar a una persona sense considerar - que és precisament això, una PERSONA ?

AGRUPACIÓ DE TREBALLADORES
DE LA FALBAR . -

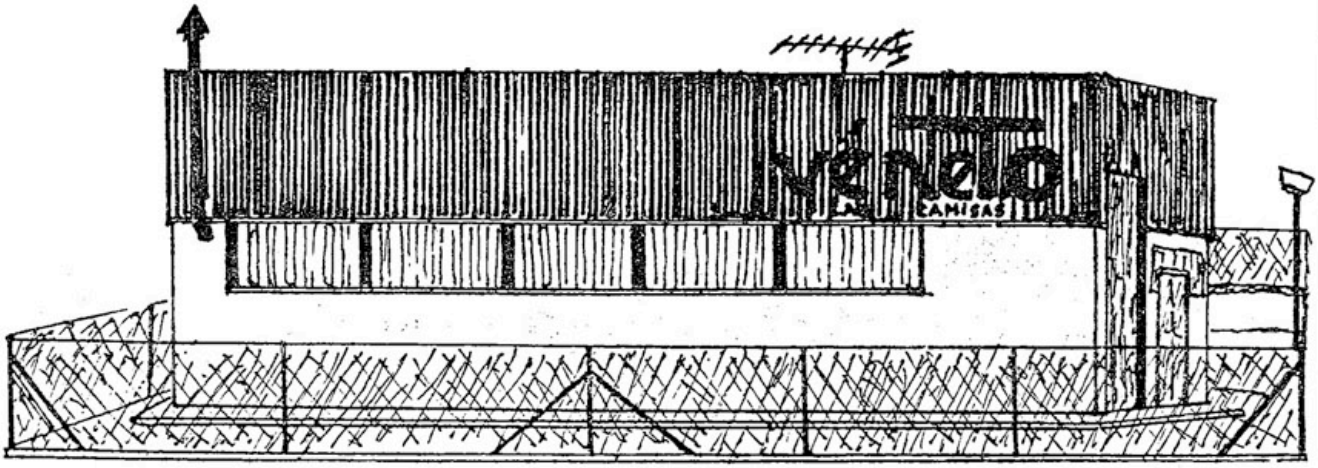

PAGESIA

L'I.V.A. i EL PETIT COMERÇ (3)

Si ho recordeu, el mes passat, quan parlàvem de l'agricultura que es pot acollir a un règim especial "fet a la seva mida" per tal de recuperar l'I.V.A. en totes les seves relacions comercials de compra-venda, ja avançàvem que hi havia previst un sistema semblant, però diferent alhora, per al petit comerç del detall.

Abans d'entrar més a fons en l'explicació del règim especial del petit comerç potser fóra bo recocdar uns detalls previs del funcionament d'aquest impost anomenat I.V.A.

En primer lloc, s'ha de dir que tota aquella persona física (persona individual propietària o arrendatària d'un negoci o explotació) i tota aquella persona jurídica (tot tipus de societats) que facturin més de 50 milions de pessetes brutes al cap de l'any, s'han d'acollir obligatòriament al règim general de l'I.V.A., i no es poden acollir a cap règim especial, sigui el de l'agricultura o el del petit comerç.

El règim general ens obliga a portar llibres de comptabilitat, a expedir factures numerades i controlades, i a liquidar trimestralment a Hisenda la diferència entre l'I.V.A. que han pagat i el que han fet pagar en les seves relacions comercials.

Després d'això, una vegada conegut el règim al que ens podem acollir per les característiques del negoci o explotació, s'ha de comunicar a Hisenda l'elecció del règim de l'I.V.A. que hem escollit, i això s'ha de fer sempre abans d'acabar el primer trimestre d'aquest any.

Però, i això és important, hem de tenir en compte que, una vegada feta l'elecció del tipus de règim que volem (règim general, especial de l'agricultura o especial del petit comerç) no podem canviar de règim durant el període de tres anys.

Fetes aquestes explicacions, passem ja a conéixer com funciona i quines són els avantatges i inconvenients del règim especial del petit comerç, que s'anomena "règim del recàrrec d'equivalència".

A aquest règim s'hi poden acollir tots els minoristes que siguin persones físiques, és a dir, que no siguin societats.

El règim del petit comerç de detall és molt senzill en el seu funcionament. S'han de fer un seguit de passos, que són els següents:

- Comunicar als proveïdors que la botiga de que es tracti s'acull al règim d'equivalència. Llavors, els proveïdors els hi facturaran un increment del 6% més un 1% (total un 7%) en aquelles compres de productes destinats al consum humà o animal (arròs, llet, pinsos pels conills, etc...). En els productes que no es consideren bàsics per l'alimentació humana o animal (begudes alcohòliques, detergents, perfuns, etc ...) els hi facturaran un 12% més un 3% (total un 15%).
- Els comerciants minoristes no podran recuperar l'I.V.A. que han pagat ni el recàrreo, al contrari que els pagesos, que sí que tenen una compensació final.
- El que han de fer és incrementar les vendes un 7% o un 15%, segons el tipus de producte del que es tracti, com ja hem vist.

A canvi de tot això, com ja passava en el règim especial de l'agricultura, no els hi cal fer la liquidació de l'I.V.A., doncs aquesta la farà en el seu moment el proveïdor.

No han de fer factures, però sí que els clients li poden exigir el tiquet de caixa, en el que s'ha d'especificar el número d'identificació fiscal del minoriste en qüestió i ha de dir que l'I.V.A. va inclòs en el total de la suma.

I, finalment, no els hi cal portar llibres de comptabilitat de registre, que són obligatoris, com ja hem vist, en altres casos.

Francesc PASCUAL i BLANCH

"CARNESTOLTES"

Per segon any consecutiu hem celebrat el Carnaval a la Fatarella. Aquesta vegada la Festa s'augmentà a dos dies (15 i 16 de Febrer) i va tenir, com l'any passat, un bon èxit de participació i de gent al carrer.

El 27 de Gener es va celebrar, al Casal, una Assemblea per tal d'engegar la festa. Hi van fer cap membres de la Junta del Casal i una quorantena de persones interessades en l'organització. Malgrat que se l'invità i se li oferí la possibilitat de convocar aquesta Assemblea, la Comissió de Cultura de l'Ajuntament no hi va assistir (?).

La Festa, però, s'organitzà igual. De ganes de fer coses i de gent per fer-les n'hi havia. L'únic problema, com sempre, eren les peles. Es sol·licità subvenció a l'Ajuntament per tal de finançar els actes al carrer (ja que del ball se n'encarregava el Casal), i van concedir 30.000'- ptes. Es parlà, llavors, amb les tres bandes del poble ("La Lira", la "Mirantfont" i el "Mas de la Solfa"), que s'oferiren per actuar gairebé de franc: només se'ls pagaria el que sobrés de la subvenció de l'Ajuntament, un cop descomptades les despeses.

Així, la Festa començà el dissabte amb l'arribada del Carnestoltes pels "Segurets", rua pels carrers del poble amb el "Mas de la Solfa", la benvinguda i el pregó a l'Ajuntament, i el ball al Casal. L'endemà es reprengué la festa amb la "guerra de la cendra" a la Plaça, el cercavila de la tarda amb la "Mirantfont" el vetllatori al Casal i, per acabar, el funeral i crema del Carnestoltes a la Plaça amb "La Lira", i la sardinada final.

Fent, finalment, una valoració de la Festa, cal considerar que el Carnaval ha pres cos al nostre poble. Ara només falta acabar de consolidar-lo com una festa més de les que es celebren a la Fatarella, la qual cosa vol dir que s'ha de disposar d'un mínim de pressupost per afrontar les despeses que comporta aquest tipus de festes al carrer.

Per això, i com a últim acte de la Comissió Organitzadora del Carnestoltes - 1986, aquesta ha engegat una petita campanya de recollida de firmes sol·licitant que, a partir de l'any que ve, el Carnaval passi a càrrec del Pressupost de Cultura/Festes de l'Ajuntament.

J. ANGUERA

ESPORTS

De vegades et planteges com fer una crítica constructiva després d'un balanç com el del mes de Febrer, continuació d'una llarga llista de mesos foscos. Foscos en força sentits. Foscos perquè la pobresa de joc eclipsa el lluïment que molts jugadors del poble tenen. Foscos perquè algun partit s'ha vist acabat a les fosques (cal recordar els focus del dia contra el Tivenys).

Aquest mes de Febrer, però, un nou aspecte fosc com una gola de llop s'ha incorporat a aquesta ja col-lectivitat de colors apagats que darrerament acompanyen a la U.E. La Fatarella. Parlem dels conflictes entre jugadors. Quan la cosa marxa, tot és bona harmonia i rialles, però quan la truita es tomba, ja hem begut oli.

És com una tronada que fa baixar els barrancs, el riu s'omple de tot tipus de brossa que l'arrossega durant un temps. Doncs aquí estem de tronada: Que si tu la perds, que si tu fas massa faltes, que si jo no la jugo, que si tu ets un "enxufat", etc, etc...

Plantegem, però, el problema mig a fons. Qui és aquell que sigui tan calcat a l'altre per lo qual no pugui tenir la més mínima discrepància d'idees ? Qui té un gram més de raó en un conflicte en que tota opinió pot ser bona i, per tant, potser raó ? Qui és aquell que de prendre la justícia per la mà dins al camp n'hi fa una raó sense sentir-se una mena d'autòcrata ?

Si un té dret a fer-ho, també n'han de tenir els altres. O no ? Qui porta els números d'un equip, els 11 jugadors o un sol ? Lo tradicional és els 11, i que el joc i la pilota estigui repartida entre tots, però si aquesta ha de ser monopoli d'un o uns pocs, llavors se'ls podria anomenar oligarquia futbolística, que pot ser tan negativa com l'autocràcia.

Bé, suposo que aquestes paraules d'àmbit polític poden semblar fora de lloc, però no és així perquè d'elles se'n pot treure una part de la problemàtica que hi ha entre alguns jugadors del club. I és que, en definitiva, s'intenta dir que tan mal fa aquell que vol ser l'amo de la pilota, com aquell que de la furesa del joc n'hi fa una regla. Tant uns com els altres tenen la raó al denunciar la falta dels altres sense reparar en la seva.

I, al final, a rebre qui no té la culpa: entrenador, resta de jugadors, Junta, públic, etc... Si les regles no han canviat, l'equip el formen onze jugadors aportant-hi lo que bonament sap cadascun. I caldria fer més cas de la frase "uno para todos" que de la frase "todo para uno/s".

Entrant en altres aspectes de Can Fatarella-futbol, a principis d'aques mes es va fitxar un nou jugador foraster. Es tracta de Grau, que procedeix del Cambrils. Aquest ocupa la segona plaça de foraster al nostre club. Li desitgem sort, com a tots els altres.

Els resultats assolits pel Club aquest mes han estat els següents:

La Fatarella - Ascó	(0-1)
L'Aldea - La Fatarella	(4-0)
La Fatarella - Miravet	(1-0)

L'únic gol del Febrer el va marcar Horaci al Miravet.

Al Grup 36è., la resta dels marcadors, corresponents a la 21ª jornada, van quedar així:

Benissanet - Ascó	(5-0)
Rasquera - L'Aldea	(1-0)
Corbera - Aldover	(1-1)
Tivenys - Bítem	(1-0)
El Pinell - Tivissa	(3-0)
Vilalba - L'Hospitalet	(0-1)
Amposta - Horta	(1-0)
Riba-roja - Bot	(2-1)

La Classificació l'encapçala el Benissanet amb 38 punt, seguit de l'Amposta amb 35 i el Riba-roja amb 28. A la cua, que és on es troba la U.E. La Fatarella, la cosa està així:

Bítem	16	punts
Miravet	15	"
Tivissa	15	"
La Fatarella	14	"
Ascó	9	"
Vilalba dels Arcs . .	7	"

I per al mes de Març, la Fatarella visitarà els camps de l'Aldover i el Tivissa, i rebrà a casa al Bítem i a l'Hospitalet.

FELIP FUCHO.-

Ajuntament de La Fatarella
REGISTRE
Entrada núm. 98 Data 12 FEB. 1986
Sortida núm. ..... Data .....

El Coordinador Territorial del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Saluda

el Consell de Redacció de la revista "La Cabana"

i els agraeix la tramesa dels números 4,5 i 6 de la revista "La Cabana", felicitant-los molt cordialment per la seva acurada elaboració, per la seriositat dels temes tractats i per l'encertat criteri de selecció temàtica, encoratjant-los a continuar la seva tasca i assolir el nivell d'impressió que segurament ja tenen projectat.

Ramon Miravall i Dolç

es complau a expressar-li el testimoni de la seva consideració.

Tortosa, 10 de febrer de 1986.

PASSATEMPS

SOPA DE LLETRES

M	U	S	S	O	L	I	S	O	R	D	U	I	C
N	O	P	G	A	R	C	O	F	I	N	K	O	M
I	H	E	T	O	D	O	T	P	E	F	N	R	L
A	R	D	S	T	U	O	V	E	D	I	T	L	L
L	I	J	S	E	L	J	R	H	L	L	O	R	E
G	S	G	A	A	S	M	I	L	X	X	X	U	B
C	E	N	G	E	E	S	P	A	R	B	E	R	R
Z	N	P	R	R	N	P	G	A	T	O	C	K	E
T	G	A	L	I	B	I	G	E	C	A	H	O	K
A	L	A	M	I	X	Q	G	R	C	U	L	A	F
O	A	H	R	J	Y	V	P	E	R	D	I	U	J
Z	R	A	Z	S	G	L	O	Y	R	I	Z	R	U
N	C	U	D	C	A	D	E	R	N	E	R	A	H
A	R	H	O	M	S	S	H	U	L	E	M	A	N

Buscar 10 noms d'animals que es cacen al terme de La Fatarella.

FE D'ERRADES:

A l'encreuat de cargol del número passat, a les definicions 15 i 16 hi ha de ficar això:

15.- Natural de Navarra.

16.- Fer desaparèixer.

(Solucions en el proper nº)

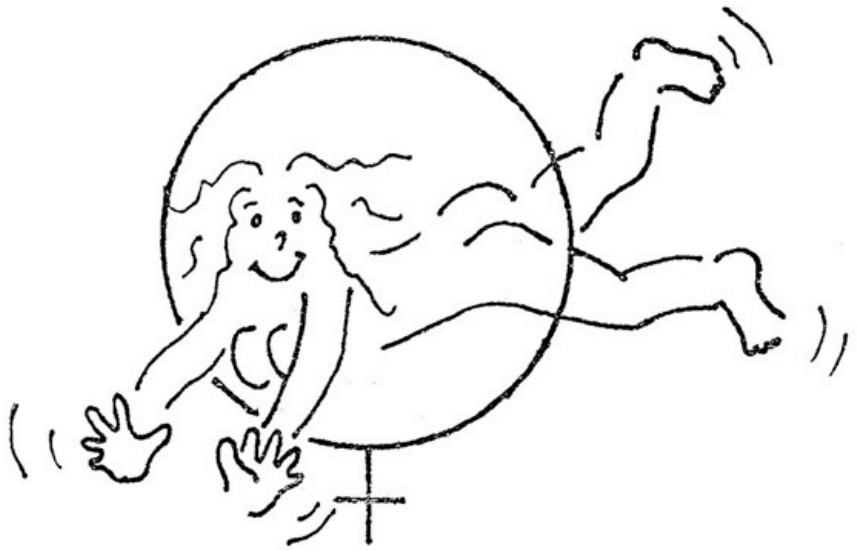

8 DE MARÇ

DIA DE LA DONA TREBALLADORA

VUIT DE MARÇ (PER A LES BRUIXES DE DOL)

Amb totes dues mans
alçades a la lluna
obrim una finestra
en aquest cel tancat.

Hereves de les dones
que cremaren ahir
farem una foguera
amb l'estrall i la por.
Hi acudiran les bruixes
de totes les edats.
Deixaran les escombres
per pastura del foc,
cossis i draps de cuina
el sabó i el blauet,
els pots i les cassoles
el fregall i els bolquers.

Deixarem les escombres
per pastura del foc,
els pots i les cassoles,
el blauet i el sabó.

I la cendra que resti
no la canviarem
ni per l'or ni pel ferro
per ceptres ni punyals.
Sorgida de la flama
sols tindrem ja la vida
per arma i per escut
a totes dues mans.

El fum dibuixarà
l'inici de la història
com una heura de joia
entorn del nostre cos,
i plourà i farà sol
i dansarem a l'aire
de les noves cançons
que la terra rebrà.
Vindicarem la nit
i la paraula DONA.
Llavors creixerà l'arbre
de l'alliberament.

Maria-Mercè Marçal
"BRUIXA DE DOL"
Llibres del Mall
(Sant Boi)